

Những ngày cuối cùng của Địch tướng Cao Văn Viên

Tác Giả: Giao Chi – San Jose
Thứ Ba, 08 Tháng 6 Năm 2010 08:28

Trung tá Tâm là một sĩ quan hiếm hoi trong số các thân hữu quân ngũ còn lại quanh ông. Vâng, chính cái anh Tâm đó đang tìm cách xin cho niên trưởng của anh vào một Nursing Home có giường ở sẵn sóc ngày đêm. Đó là nhu cầu thực tế và là một tội ác mà những bé của một con người đã một thời mang hình ảnh nạn lao của quân đội chúng ta.

Vào đầu thập niên 50, gặp nhau tại tiểu khu Hoàng Yên, bên bờ sông Hoàng Hà có 3 sĩ quan Việt Nam còn trẻ. Trung úy Nguyễn Văn Thiệu, quê Phan Rang miền Trung, lém lỉnh tinh ranh. Địch úy Trần Thiệu Khiêm quê miền Nam, ít nói, thâm trầm. Trung úy Cao Văn Viên, quê miền Bắc, cao lớn, trẻ trung o và đẹp trai nhút. Nếu coi đây là nhóm bạn đầu tiên quân ngũ thì quả thực họ đã từng là chiến hữu. Và Trung úy Cao Văn Viên lại là niên trưởng.

Ông Viên tuy người Bắc nhưng thực ra vì cha mẹ làm ăn bên Lào nên ông ra đời ở Việt Nam và Thủ Đô Vientian là quê hương thân phận đặt tên cho con trai. Vào thời còn trẻ trung, các sĩ quan quân gia biệt đội trưởng thành trong vòng tay của quân đội Liên Hiệp Pháp. Các ông quan trọng, quan hai còn đeo trên vai những gậy kim tuyến vàng chói với những mảnh da binh nghiệp.

Nhưng không ai có thể nghĩ rằng Trung úy Thiệu sẽ trở thành Tướng Thượng. Địch úy Khiêm trở thành Thượng tướng và Trung úy Viên trở thành Địch Tướng, Tướng Tham Mưu Trưởng. Đó là chuyện sau này. Đành rằng quả nhiên đã có những cuộc họp và lịch sử. Cả ba người chiến binh Bắc Trung Nam, cùng thăng trầm với chiến tranh, với đất nước để cùng thăng tiến. Họ làm việc với nhau, họ chia nhau những chức vụ cao của quân đội và chính quyền. Cùng yểm trợ nhau, những đồng thời cũng rất xa cách dù ở bên trong hay bên ngoài công việc. Họ không còn người với người những giây phút tụ họp trà dư. Ông Viên đã nói rằng mối liên hệ của ông với Tướng Thượng Thiệu hoàn toàn là công việc.

Các niên trưởng của tôi khi nói chuyện đầu tiên gặp nhau bằng cách vờ. Thấy Tướng Thượng, Tướng Tướng, Địch Tướng vân vân. Khách sáo vô cùng. Cái thời “toa moa” ngày xưa ở Sector Hoàng Yên bây giờ đã xa lắm rồi, những ai còn nhớ không?

Với sĩ quan Cao Văn Viên, tiếp xúc Ủy lên cấp Tá, ông luôn luôn là người cần mẫn và hòa nhã. Những người ngoài của ông là cánh chim bằng nhậy dù trên ngực áo. Khi ông còn là Trung Tá tại Tham Mưu Biệt Động lúc đó ông Nguyễn Chánh Thi đang coi Liên đoàn Nhậy dù. Cả hai cùng là bạn cũ. Thi rồi Viên học nhậy dù để gặp rồi bắt cái vị sĩ quan văn phòng. Nhậy thì nhậy. Trung tá Viên học bằng Dù và tiếp tục người bên Tham Mưu Biệt Động thời kỳ ông Diệm còn đang tại chức.

Những ngày cuối cùng của Địch tướng Cao Văn Viên

Tác Giả: Giao Chi – San Jose

Thứ Ba, 08 Tháng 6 Năm 2010 08:28

Địch chính xảy ra, Địch tá Nguyễn Chánh Thi, Tướng Lữ Đoàn Dù chuyển qua Cam Bốt. Tướng tướng Diệm vẫn thoát nạn, ngó nghiêng ngó lui thây ông sĩ quan thân cận gần gũi có bằng cấp nhẩy dù bèn đưa qua nam liên đoàn Mỹ Địch. Đó ông Cao Văn Viên bắt đầu làm tướng lĩnh và cuộc đời đi vào khúc quanh mới. Nhẩy dù vẫn là đơn vị ưu tú của quân đội, những mũ đang bắt đầu sũng vì cú đổ chính huyết. Giai đoạn này là lúc thách thức của cuộc sống tướng lĩnh liên các tiểu đoàn nhẩy dù. Hai bên thăm dò lẫn nhau.

Ông Viên trở thành một vị Địch tá tướng lĩnh hăng hái xông xáo thu thập nhẩy dù đưa các chiến trường trên khắp miền quân khu. Ông lấy bằng huấn luyện viên Dù và nhẩy dù di chuyển đi khắp miền cùng với các cuộc vận động Hoa Kỳ. Cuộc đời chính ông Diệm liên tục hai mươi là giai đoạn đầu của bất cứ Địch tá Cao Văn Viên. Trong khi hầu hết các tướng lĩnh quân đội đều theo cách mạng thì riêng mình ông chấp hành. Đó là hành động mà sau này ông cũng không chấp nhận là một thái độ khôn ngoan.

Ông Viên thực sự cũng không muốn đóng vai anh hùng, những chức vụ giáng xuống lòng chung thây. Đã có những người chấp hành Địch tá tướng lĩnh Hoi quân, Tiểu đoàn trường Nhẩy dù và sau này chính anh em Tướng tướng Diệm cũng bắt đầu chấp hành. Nếu viên tướng lĩnh Nhẩy dù không chấp hành theo cách mạng mà bắt đầu thanh toán thì cũng là chuyển có thể xảy ra.

Những chính bà vợ quán xuyến và can đảm đã lên tiếng khi ông chấp hành bắt giam riêng một chức. Bà Viên đã quyết liệt can thiệp trước các tướng lĩnh Địch tá tướng lĩnh mà ngày hôm trước vẫn còn là anh em thân hữu với gia đình ông. Cho dù sau này ông Viên vẫn còn ghi nhớ thái độ mạnh mẽ của người vợ đã cứu sống ông trong năm Địch tá tướng lĩnh. Ông cũng không ngần ngại mà nói thẳng ra như thế. Sau khi cách mạng thành công, ngôi sao bên mặt của ông lại trở nên rực rỡ. Phe thân hữu của Địch tướng lĩnh Cộng Hòa tuy đang bắt đầu thất bại nhưng vẫn kín đáo ca ngợi thái độ của tướng lĩnh Nhẩy dù. Ngay cả các tướng lĩnh và sĩ quan phe cách mạng cũng đều vì một thái độ của ông. Ông Cao Văn Viên gần như là người duy nhất không theo cách mạng nhưng vẫn được cấp tiểu cấp và chấp hành nhẩy dù.

Địch tướng lĩnh vẫn tiếp tục chiến đấu. Ông tham dự hành quân Cao Lãnh miền Tây để chiến đấu và bắt đầu. Thêm vào chiến đấu bên cạnh ngôi sao, ông lên Tiểu đoàn với hai sao cấp lãnh trên cấp áo và nón đội trên đầu. Trong thời gian Địch tá tướng lĩnh Diệm xảy ra, ông Cao Văn Viên đã không có những kế nhiệm tiếp với tướng lĩnh Văn Minh. Mười năm sau, vào giai đoạn chuyển lý bắt các tướng lĩnh cách mạng giam lỏng trên Đà Lạt và cô lập Big Minh thì cũng toàn là lính Nhẩy dù của ông Cao Văn Viên. Vì vậy lại thêm một kế nhiệm không tiếp nối hai người.

Những ngày cuối cùng của Đệ nhất Tổng Cao Văn Viên

Tác Giả: Giao Chi – San Jose

Thứ Ba, 08 Tháng 6 Năm 2010 08:28

Đó cũng là lý do mà sau này ông nghĩ rằng không thể ngói lồi trong chính phủ Dân chúng Văn Minh. Phải chăng đây cũng là một cái cớ chính thức để có thể ra đi vào đúng thời điểm cần thiết. Tuy nhiên, đó là câu chuyện 75. Trước lồi với giai đoạn giữa thập niên 60, tướng giã nhẩy dù, tướng Viên vẫn làm Tổng lồi nh Quân đoàn III và sau cùng lên chức Tổng Tham Mưu Trống.

Với chức vụ quan trọng nhất của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, tướng Viên là người có vóc dáng đẹp đẽ nên trong các cuộc thăm viếng đến nơi, hình ảnh của ông cũng như các tướng lãnh Hoa Kỳ đem lồi niềm hãnh diện cho các binh đoàn. Lồi tuồi hồi các tướng lãnh cùng thời, nhưng ông có khuôn mặt trẻ trung và giữ được thân thể gầy gò của một cựu huấn luyện viên thể dục lúc còn niên thiếu. Và mặc dù có đôi luồn chề trách, nhưng tướng Viên vẫn thể hiện là người hiều hức ngay từ lúc còn làm Tổng lồi nh Quân đoàn III.

Ông rất chịu nhúng bài giảng về triết học bay bổng của thầy Trần Bích Lan tức nhà thơ Nguyễn Sa đã một thời là Trung úy Quân nhu. Phải lồi các tướng lồi nh quân chủng và các quân đoàn đều kính trọng Đệ nhất Tổng Tham Mưu Trống và nể bên Nhẩy Dù đi lên. Ngay cớ sau này khi các Tổng lồi nh Quân đoàn liên lồi thể thống với Tổng thống Thiệu nhúng và nể giữ lồi để lồi ch sớ với Bộ Tổng Tham Mưu. Tướng Viên có biệt nhãn với ngành Tiếp Vận vì ngày xưa ông đã từng là trưởng phòng 4 đầu tiên dồ lồi thời quân đội quốc gia phải thai năm 1954. Một khác, ông cũng giữ mồi nhiệm vụ và theo dõi các hoạt động của binh chủng mồi để mà ông luôn luôn hãnh diện đã góp phần trong binh nghiệp. Tướng Viên cũng được cớ tin cậy và vẫn nể của các giới chức Hoa Kỳ.

Tuy nhiên, chính ông cũng từng nhần thấy chớ a bao giờ nghĩ đến ngày có thể lên đến chức vụ cớ lồi lao nhẩy. Ông luôn luôn mong được làm tròn nhiệm vụ, nhưng ông không phải là hàng tướng lãnh nóng nảy ào ào, lồi y gầy chớ huy động vào đầu sĩ quan, hay la hét thúc cớ p tồi ngày. Tướng Viên cớ m nhần vai trò phải hồi p cớ a một với Tổng Tham Mưu Trống Liên Quân nhần bên Ngũ Giác Đài Hoa Kỳ chớ không phải là Tổng Tổng lồi nh ban hành các lồi nh trình tồ p. Nhần ông đã giải bày trong tác phẩm mồi xuồi tồ n, khi nhần thấy bộ Tổng thống Thiệu qua một dành trình tồ p quyề n để u hành bộ máy chớ n tranh thì ông lồi ng lồi lui vào vai trò tồ vớ n cho đến khi xin tồ nhimm.

Tháng 10-2003 khi dồ ch giữ Nguyễn kớ Phong cho phát hành bộ n Việt ngữ tác phẩm của Đệ nhất tướng Cao Văn Viên, phóng viên BBC Luân Đôn có hời đi hời lồi Kỳ Phong nhieu lồi n một câu hời. Đó cũng là thể cớ cớ a rất nhieu thính giả và được giữ. Tồi sao Đệ nhất tướng bộ thể tồ ng, xin tồ nhimm lồi không được chớ p thuồ n. Dồ ch giữ Kỳ Phong không thể thay một tác giả mà trước lồi cho xuôi câu hời p cớ tồ p này. Quồ thể đã có lúc ông Thiệu muồ n tìm người thay ông Viên nhưng không phải là dồ dàng. Chức vụ Tổng Tham Mưu Trống phải lồi a chớ n trong các Tổng lồi nh Quân đoàn xuồi tồ c. Tướng Ngô Quang Trống và sĩ yồ m trớ của phía Hoa Kỳ cũng không

Những ngày cuối cùng của Đệ nhất Tổng thống Cao Văn Viên

Tác Giả: Giao Chi – San Jose
Thứ Ba, 08 Tháng 6 Năm 2010 08:28

phối là người làm ông Thiệu an tâm.

Tổng thống Đệ Nhất Cao Trí cũng đã được phía Hoa Kỳ tiến cử trong danh sách những ông Trí vừa nghe tin đã tuyên bố lảng nhãng nên đã làm ông Thiệu quẫn ngợp và gục tên ngay cả trước khi trở về thăng cấp ông Trí lâm nạn.

Đệ nhất Tổng thống Nguyễn Văn Thiệu, việc thay thế Tổng thống Cao Văn Viên của phối là nhu cầu cấp thiết. Ông Thiệu hoàn toàn yên tâm với mặt trận Tổng Tham Mưu Trưởng đồng loạt khoát không cho tham dự vào các cuộc đàm phán chính trị. Ông không sợ ông Viên làm phản. Trước sau như một Tổng thống Viên đã kiên định như thép. Thông tin Tổng thống Viên thân với Tổng thống Kỳ hèn là giúp giữ ông Thiệu. Những không bao giờ ông Kỳ rời bỏ ông Viên tham gia đàm phán ông Thiệu, ngay như vào giờ phút 25 của thời điểm năm 75.

Ông Thiệu và ông Viên, như trên đã viết ra, các niên trưởng của tôi sinh hoạt xa cách và khách sáo. Không có cái kiêu như thời kỳ còn ở Hoàng Yên: “Này, Mối làm ở État Major lâu quá, thôi Tôi kiếm thời gian khác đi Mối nghỉ mặt trận gian. Việc gì Tôi cũng chỉ thời gian với các Quân đoàn như thế thì còn cần Mối ở đây làm gì?” Không, các Xếp của tôi không ăn nói lảng nhãng như vậy. Đệ nhất Tổng thống của chúng tôi xin Tổng thống cho tôi tạm nghỉ vì sức khỏe. Tổng thống nói là xin Đệ nhất Tổng thống vui lòng tiếp tục ở mặt trận gian. Bây giờ là lúc khó khăn, quân đội cần ở mặt trận v.v... Và Đệ nhất Tổng thống Viên có lúc đã như quân nhu tìm cho mặt trận để làm vững chắc cho chuần bố vui thú đời viên, những khi ông Thiệu nói như vậy đành chần chừ ở Bộ Tổng Tham Mưu cho qua ngày.

Cũng phối ghi lại là trong chức vụ cao cấp nhất của quân đội, Tổng thống Viên đã có liên lạc thối hoạc công ra Bộ và đó là mặt trận các phương cách tiếp vũ mạnh liệt nhất. Tuy nhiên chức vụ của phía Hoa Kỳ hoàn toàn không ý muốn và ông Thiệu không thể nào đến phương quy định như trước. Thêm vào đó, mặt trận các quy định như quan trọng nhất của Tổng thống Cao Văn Viên là xin đồng ý Tổng thống Đệ nhất Văn Khuyên tại Chi Huy Trưởng Bộ Chi Huy 3 Tiếp Vấn lên Tổng Cục Trưởng, Tổng Cục Tiếp Vấn rồi là Tham Mưu Trưởng Liên Quân. Ông Khuyên đã không phải lòng tin cậy của Tổng thống Viên trong các chức vụ này và để biết ông cũng được Hoa Kỳ hoàn toàn ý muốn. Và chính guồng máy Tiếp Vấn với việc in trên Mối là con bài tiếp của chiến tranh Việt Nam.

Trong phần ghi chú của tác giả Cao Văn Viên viết trong tác phẩm Việt ngữ mới phát hành, mặt trận chi viện liên lạc tiếp mặt trận quan trọng nhất cho chiến tranh Việt Nam là việc bố trí, triển khai do Tổng Cục Tiếp Vấn, Tổng Tham Mưu soạn thảo. Hoàn toàn đưa vào bài toán quân viện,

Những ngày cuối cùng của Đệ nhất Tổng thống Cao Văn Viên

Tác Giả: Giao Chi – San Jose

Thứ Ba, 08 Tháng 6 Năm 2010 08:28

ngiên cứu khả năng thực sự giới đất, giới dân, Việt Nam Cộng Hòa muốn tiến thì phải thu về các vùng đất nông và duyên hải. Kế hoạch phải áp dụng ngay thì sau Hiệp định Paris chứ không thể căng mạng quân lính ra khắp nơi theo kiểu dành dân lính đất và chôn chân các đất nước. Tổng Trưởng Bùi thị các tiến đất. Đệ nhất Tổng Viên đã chấp thuận Tổng Trưởng Văn Khuyên lên trình riêng Tổng Trưởng để rồi không hề nghe được bất cứ một chữ dù gì của ông Thiệu cho đến nay những ngày đầu tháng 30 tháng 4-1975.

Chuyến đi thăm: (Tháng 4-2005)

Ba mươi năm trôi qua như một giấc mơ dài. Tháng 4 năm 2005 tại San Jose CA, chúng tôi lên thăm đô thị chung hợp anh em chiến hữu tại Trường Học Đạo. Đây chính là những hành dinh của Bộ Tổng tham Mưu ngày xưa.

Ba mươi năm hải ngoại, gặp lại lính dù những ai cũng biết đây là lính cũ. Đệ nhất Tổng lý do già yếu nên không đến được. Hải quân xong, tôi nhớ trung tá Tâm đưa đến thăm ông. Tháng 4 là tháng không vui mà cảnh trí nơi ông trông thấy là buồn. Tâm nói rằng, đệ nhất Tổng rất đúng hân và rất nguyên tắc. Khi chúng tôi bước vào phòng khách của khu cao niên Á châu, “Mon General” đã đứng chờ sẵn, quần áo chỉnh tề. Hình ảnh của vị Tổng lãnh cao lớn mang 4 sao, áo hoa dù, mũ đen không còn nữa.

Đệ nhất Tổng của tôi bây giờ là một cụ già tóc bạc trắng rỗng, vóc dáng như bé, chỉ còn lại cặp mắt long lanh, và tiếng nói đều đặn. Chúng tôi ngồi xuống bên nhau nói chuyện không có chủ đề. Trung tá Tâm ngồi một bên luôn luôn để ý săn sóc cho ông cụ.

Bao nhiêu câu hỏi của tôi tìm hiểu về niên trưởng mà tôi đã chuồn bỏ bây giờ buồn suốt. Nào là rút quân, nào là thất bại, chuyện ông Thiệu đến chuyện ông Kỳ, chuyện M, chuyện Tàu. Trong cái buổi chiều buồn và ấm áp đó, tôi chợt thấy tất cả đều trở nên vô nghĩa. Toàn quân, toàn dân, cấp trên cấp dưới, bây giờ không quá khác, chẳng gì nữa.

Lời nguyền của xưa còn vang bên tai. Bị binh chi trưởng, bất kỳ ngôn ngữ. Tổng lãnh thua trận, không thể nói mạnh. Bây giờ là tháng 4, 30 năm sau ngày này mà để đi cho ai. Nhớ những công thành, vẫn còn khô. Mà công thành, có thành công cho cam. Tôi không hỏi và ông cũng chẳng nói. Tôi đưa cả hai tay cho ông nắm thật chặt. Hình như có một lời ca từ 50 năm trước trong bài Tình Lính: Trưởng nhau, tay nắm lấy bàn tay; Ông nắm thật chặt và Ông bắt đầu giọng cho tôi về Thiệu Tông và Phạm Pháp. Chẳng có thu thanh, thu hình phỏng vấn gì cả.

Những ngày cuối cùng của Đệ nhất tướng Cao Văn Viên

Tác Giả: Giao Chi – San Jose
Thứ Ba, 08 Tháng 6 Năm 2010 08:28

DT Cao Văn Viên đi gặp hai thân hữu

Hai mươi năm chinh chiến điêu linh và ba mươi năm lưu lạc tù đày của cố đô quân nay bỏ qua một bên để ngồi bàn về những ngày đi của Phút. Trước khi chia tay, tôi ngồi lâu xin đi những gì mà tôi đi về cho viên Bông tàng. Ông nói: Tôi có còn gì đâu. Bên ngoài rờng hôm niên trước ra đi đem theo cái gì. Ông cho biết có cảm cái gì. Bên trong có cuốn sách viết về đô Phút. Tôi xin ông cuốn sách đó, có bút ghi dùm của đệ nhất tướng. Quay sang anh Tâm, tôi xin xác nhận, khi nào... Chúng tôi ra xe, ông cố gắng ngoái theo... Giã biệt những ngày lính trẻ ngày xưa, cuộc ra đi nào cũng có thể là lần cuối. Bây giờ chúng tôi là những người lính già, chốc chốc nhìn nhau gặp lại những khác.

Lần cuối. (Tháng Giêng 2008)

Giây phút .. khi nào.. đã đến. Đệ nhất tướng Cao Văn Viên ra đi ngày 22 tháng 1 năm 2008 tại Fairfax, VA. cũng không xa nơi ông cố gắng những ngày sau cùng. Gia đình tuy đến chiêng những chiêng hờu rớt đồng đô.

Những viên niên trước những ngày cuối của tôi, quý vị do thời thế tạo nên. Lúc còn trẻ tôi có thể đã kể về và trách cứ quý vị rất nhiều, nhưng bây giờ gặp được chúng tôi cũng già rồi, tôi đã suy nghĩ khác đi nhiều. Quê hương chúng ta không thay đổi được như chúng ta và không vượt qua được thời thế. Tôi cũng đã từng là anh Thiệu Ủy trước Bác K của mùa thu 54, bây giờ cũng đã cao niên như mọi người. Tôi bao dung với chính tâm thân già của mình.

Những ngày cuối cùng của Địch tướng Cao Văn Viên

Tác Giả: Giao Ch& – San Jose

Thứ Ba, 08 Tháng 6 Năm 2010 08:28

Nhìn cuối cùng của những hàng hàng và tôi thông cảm với niên trưởng Cao Văn Viên. Tôi nhìn hình dung những buổi chào đưa năm Bộ Trưởng Tham Mưu. Lá cờ sao của Địch Tướng Tướng Lính bay trên nhà lầu chính. Tướng Cao Văn Viên đội mũ đội, áo hoa dù đội giầy hàng quân đội để nhốt lính thú Vũ Đình Trưởng Tướng Tham Mưu mênh mênh. Hàng chục ông tướng xếp hàng ngang. Trên 50 cấp Địch Tá xếp hàng dọc. Các sĩ quan, HSQ và binh sĩ của các phòng sự vụ đội mũ lính quân phục Liên Quân. Bên trái là đoàn xe với quân nhân hộ tống thốt uy nghi lừng lừng. Phía xa là trục thẳng riêng đưa chúng tôi.

Cách đó thốt xa hàng nhà và cả không gian lừng thốt gian là hình ảnh Trung úy Cao Văn Viên trung của Secteur Hàng Yên trên chiến trường Bộ Chỉ huy. Rồi đến những ngày qua khi niên trưởng Cao Văn Viên sống một mình tại Nhà ở của đội DC. Ông chăm chăm đi bộ tới chỗ vườn nhà, leo lên lầu hai của căn phòng nhỏ, tự mình chuốc bữa ăn. Sáng nay ông ăn món gì? Bánh mì nướng hay nướng bánh mì? Ông có uống sữa hay không? Ông còn nhớ gì đến chuyện đi thăm miếu Nam Bộ 54.

Chuyện đi thăm miếu Nam 75. Trung úy Thiệu ngày xưa nay đã đi xa rồi, Địch úy Khiêm ngày xưa vẫn im lìm như thuở nào. Và Trung úy Viên ngày xưa mãi mãi vẫn cô đơn. Tuổi trẻ và danh vọng rồi cũng qua đi. Ai rồi cũng chỉ còn lại một mình. Khi ra đi lừng cuối cũng chỉ có một mình. Tất cả quý niên trưởng và chúng tôi ai cũng muốn sống lại cái thời đeo lon cấp Úy của tuổi hoa niên.

Phải mà để làm lại từ đầu thì chúng ta sẽ làm biết bao nhiêu điều tốt hơn, đẹp hơn, cho bản thân, cho chiến hữu và cho đất nước. “ Tuổi hoa niên cùng mặc áo chinh y. Lòng mơ mộng giầy dòng đời m áp. Tám mươi năm, kiếp người như gió thoảng. Chỉ có cô đơn và chầm chậm cao niên.”